

Iz Švedske - Malmø:

Cudo se ipak desilo

Tridesetpetogodišnji prnjavorčanin Muhamed Biberic nije ni slutio da će postati medijska ličnost u Švedskoj. Masina na kojoj je radio, iznenada mu je odsjekla osam prstiju na obadvije ruke i kad je izgledalo da se dogodila velika tragedija, epilog je imao sretan završetak...

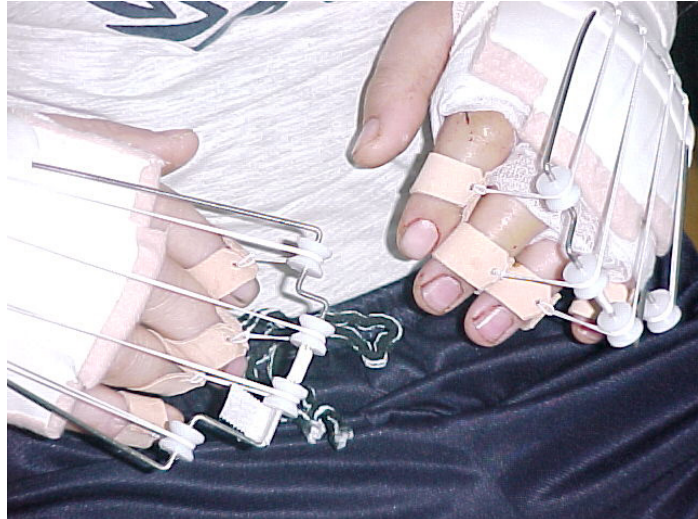
Zivot piše romane, a da čovjek nikad ne zna šta se baš njemu može desiti. Iznenadjenja su svakodnevana, ali čuda ne baš tako često. Tog 23. martovskog dana Muhamed Biberic (35) nije ni slutio da će postati tragična ličnost o kojoj će mediji kasnije iscrpno pisati. Otisao je na posao, u firmu u kojoj je do tada radi skoro dvije godine i negdje prije pauze za

ručak radeci na masini za savijanje lima, pao je poklopac i prignjecio mu prste na obadvije ruke. Blokiraniranih prstiju uz velike bolove, bespomoćno je zapomagao i zatražio pomoć kolega. U blizini se zatekao jedan od njih koga zovu Poljak koji mu je priskace hitro i odmah isključuje masinu. Potom se sve počinje odvijati filmskom brzinom. Hitna pomoć, stiže brzo i prevozi ga u glavnu gradsku kliniku – MAS u Malmøu. A tamo, na sreću, bio je na okupu baš tim stručnjaka koji su mogli odmah pristupiti najsloženijem operativnom zahvatu. Prisivanju osam prstiju na obadvije ruke i saniranju povreda na samim sakama.

- Imao sam velike bolove, ali prisebnošću ljekara i ostalog medicinskog osoblja veoma brzo sam pripremljen za operaciju koja je počela oko dva sata nakon nesreće. Samo ispiranje rana zahtijevalo je preko dvadeset minuta - priča Muhamed.

Operativni zahvat trajao je neprekidno punih dvadeset sati, a obavljali su ga kontinuirano četiri tima stručnjaka. Cijelo ovo vrijeme Muhamed je bio pri svijesti, ali velikom izdržljivošću i dobrom fizičkom kondicijom izdržao je sve ovo. Ono što je bilo skoro nemoguće, ipak se desilo. Svi prsti su vraćeni na prvobitna mjesta i ljekari nisu krili svoju radost obavljenim poslom, ali ističu da i Muhamedova snaga je bila jedan od faktora uspjeha. Treći dan poslije operacije već počinju vježbe i prvi dokazi da su ljekari uradili svoj posao na najbolji način. Prsti se počinju micati. Supruga i sin, koji su bili cijelo vrijeme uz njega, nisu krili svoje zadovoljstvo.

Bas kao sto se i nesreca desila iznenadno i brzo, i sve ono sto se nakon toga desavalo odvijalo se munjevito. Deveti dan poslije operacije Muhamed je otpusten na kucnu njegu, i vec tada drzi casu i pije vodu valstitim rukama (iako su mu jos razni instrumenti i gips na rukama).

- Ljekari su mi rekli da ce postoperativni i rehabilitacioni period trajati godinu dana, te da cu moci nesemtano sa rukama uzimati casu za otprilike tri mjeseca. Ali ja cu pokusati i njihove prognoze skratiti, govori Muhamed dok na vratima zvono zvoni i dolaze komsije, prijatelji, rodbina. Prije svega njegovi Prnjavorcani, koji zele da ga posjete, ohrabre. Cijela ova prica sa sretnim epilogom je zapravo dijelo jednog velikog tima hirurga, ljekara i medicinskog osoblja koji rade na MAS, hirurgiji za ruke u Malmeu, koji su pokazali svijetski renome. Svima njima Muhamed Biberic je neizmjereno zahvalan i nema rijeci kojima bi opisao svoje zadovoljstvo sto ce ponovo moci nastaviti normalnim zivotom. Mada je to izgledalo nemoguće. S pocetka nesrece... Nije ovo usamljen slucaj nesebicnosti svedskih ljekara koji su u vise navrata pokazali svoju veliku humanost da pomognu ljudima, bez obzira na rasu, naciju ili vjeru... Covjek je za njih covjek.

Miralem Pervizovic, 05.04.1999.

[NAZAD](#)

<http://bhmedia.se>